

V RANAH VSTALEGA ZREMO BOŽJE USMILJENJE (Jn 20,19-31)

Današnji evangeljski odlomek govori o Jezusovem srečanju z apostolom Tomažem teden dni po vstajenju. Tomaž je človek, ki se ne zadovolji in noče verjeti pričevanju drugih. „Če ne vidim in se ne dotaknem njegovih ran – je dejal – ne bom verjel“ (prim. Jn 20,25). Osem dni pozneje – prav kakor danes – se Jezus vnovič vrne med svoje in se takoj obrne k Tomažu ter ga povabi, naj se dotakne ran na rokah in na njegovi strani. Jezus gre naproti njegovi neveri, da bi preko znamenj trpljenja mogel priti do polnosti velikonočne vere, to je vere v Jezusovo vstajenje.

Tomaž je človek, ki se ne zadovolji takoj in zato raziskuje, osebno preverja in želi priti do osebne izkušnje, je dejal papež Frančišek in nadaljeval: „Ob odrešilnem stiku z ranami Vstalega Tomaž pokaže dejansko svoje rane, svojo razcepljenost, svoje ponižanje. V znamenju, ki so ga pustili žebli pa najde odločilni dokaz, da je ljubljen, pričakovan, razumljen. Nahaja se pred Odrešenikom, polnim miline, usmiljenja in nežnosti. Prav takšnega Gospoda je iskal v skriti globini svojega bitja, saj mu je bilo že vedno znano, da je tak.

Ko Tomaž doživi osebni stik z Jezusovo ljubečo in usmiljeno potrpežljivostjo, dojame globoki pomen vstajenja. Notranje preobražen izpove svojo polno in celovito vero vanj, ko vzklikne: „Moj Gospod in moj Bog!“ Tomaž se je tako rekoč dotaknil velikonočne skrivnosti, ki v polnosti razodeva Božjo odrešilno ljubezen, bogato z usmiljenjem (prim. Ef 2,4). In tako kot Tomaž smo v tej drugi velikonočni nedelji tudi mi vsi povabljeni v ranah Vstalega zreti Božje usmiljenje, ki je večje od vsake človeške zamejenosti in blesti nad temino zla in greha.

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« (Jn 20,24–29)

Po: papež Frančišek (12. 4. 2015)

NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA

V Katoliški cerkvi v nedeljo, 19. aprila 2020 praznujemo 2. velikonočno nedeljo, imenovano tudi *belo nedeljo* ali nedeljo Božjega usmiljenja.

Ime *bela nedelja* (lat. *Dominica in albis*) izvira iz starokrščanskih časov, ko so novokrščenci, ki so prejeli zakrament sv. krsta med velikonočno vigilijo, ves teden po veliki noči prihajali k bogoslužju v belih oblačilih. Uporaba belih oblačil, ki so znamenje čistosti, je izpričana od 4. stoletja, poseben pomen pa so dobila v 17. stoletju, ko so jezuiti na nedeljo po veliki noči uvedli skupinsko prvo obhajilo.

Nedelja Božjega usmiljenja

Sveti papež Janez Pavel II. (1978–2005) je 30. aprila leta 2000 na nedeljo po veliki noči, razglasil poljsko redovnico Favstino Kowalsko za svetnico ter ob tej priložnosti določil, da se bo prva nedelja po veliki noči »odslej v vsej Cerkvi imenovala nedelja Božjega usmiljenja.« Papež se je pri tem oprl na javno razodetje, posebej na Božjo besedo te nedelje, ki nazorno govori o Božjem usmiljenju, povod pa je bilo Jezusovo razodetje sestri Favstini: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel sveto obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom svoj mir. Preden pridem kot pravičen sodnik, pridem kot kralj usmiljenja. Kdor zavrne moje usmiljenje, se sam obsodi.«

Povezanost praznika Božjega usmiljenja in 2. velikonočne nedelje kaže na simbol zveze med zakramentom svetega krsta, velikonočno skrivnostjo odrešenja in Božjim usmiljenjem. S prejemom zakramenta krsta so pri novokrščenemu odpuščeni in očiščeni vsi grehi, kar predstavlja razsežnost sprave med Bogom in človekom. (*Vir: katoliska-cerkev.si*)

Papež Frančišek pravi: »Postati usmiljeni pomeni naučiti se biti pogumni v konkretni in nesebični ljubezni.« Hvala vsem, ki v teh trenutkih preizkušnje epidemije znate in zmorete izkazovati nesebično ljubezen do drugega.

SVETNIK TEDNA

FIDELIS, 24. april

Je prvi mučenec kapucinskega reda. Doma je bil iz mesta Sigmaringen na Švabskem, kjer se je rodil 9. oktobra 1578. Pri krstu so mu dali ime Marko. Že v deških letih je prišel v šolo k benediktincem, kjer se je dobro naučil latinščine, kar mu je prišlo zelo prav na raznih univerzah v tujini. V nemškem Freiburgu je končal študij modroslovja in prava, potem se je z majhno skupino plemiških sinov odpravil na študijsko potovanje po Italiji, Franciji in Španiji. Po vrnitvi je naredil še

doktorat iz cerkvenega in državnega prava. Postal je član najvišjega sodišča za zahodno Avstrijo in iskreno se je zavzemal za pravice revnih ljudi. Ko je videl, kako so sodniki podvrženi podkupovanju, je sklenil temu poklicu dati slovo. Najprej je mislil iti h kartuzijanom, potem pa se je odločil za kapucine, kjer je že bil njegov mlajši brat. 1612 je postal duhovnik, isti dan je opravil tudi slovesne redovne obljube in dobil ime pater Fidelis (Zvest). Nastopil je pridigarско službo. Ko je 24. aprila 1622 pridigal v popolnoma protestantskem vzhodnem delu Švice, so ga kalvinci ob odhodu iz cerkve popadli z meči, vilami in koli ter ga ubili.

PA ŠE ZA DOBRO VOLJO

Hči predstavi fanta, študenta teologije, svojemu očetu. Ta ni ravno navdušen in začne z neprijetnimi vprašanji. »Kako jo boš pa vzdrževal, sploh veš, kako potratna je?«

Fant se ne da: »Bo že kako, pa Bog nama bo pomagal.«

Zvečer vpraša hči očeta: »No, kakšen se ti zdi?«

Oče skomigne z rameni in odvrne: »Ma, vseh mi je, da me ima za boga!« ☺

Mož vstopi v kopalnico, ker želi oprati majico v pralnem stroju. Gleda gumbe, a po dveh minutah razmišljanja nima pojma, kako naj se loti, zato pokliče ženo po telefonu.

Mož: Kateri program je treba vklopiti za pranje majice?«

Žena: »Ali je majica bombažna ali sintetična?«

Mož: »Ne vem!«

Žena (nepotrpežljivo): »Kaj piše na majici?!«

Mož: »Laško je zakon!« ☺

Človek se za šankom izpoveduje prijatelju:

»Veš, ako težko mi je z mojo ženo. Najprej mi zastavi vprašanje, nato nanj sama odgovori, potem pa mi pol ure razlaga, zakaj nimam prav.« ☺

Modrost:

Človek potrebuje približno 2 leti, da se nauči govoriti, in približno 50 let, da se nauči molčati. (*Vir: Družina in Življenje*)

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. PAVEL IN MARIJA REKA

2. VELIKONOČNA, NEDELJA BOŽJEGA

USMILJENJA

19. april 2020

Leon IX., papež

Apd 2,42-47; Ps 118;

1 Pt 1,3-9; Jn 20,19-31

- za vse žive in + farane vseh treh župnij ter za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije

- za + Martina Lebiča – obletnica (1525)

- za + Lojzeta Stanko – obletnica (1546)

- za + Antona Kobal in starše, za + Karlija Činča in starše (1045)

- za Viktorja in Marijo Doler, za + Naratove in za + Albina Dolar (1046)

<p>Ponedeljek 20. april <i>Teotim, škof</i> <i>Apd 4, 23-31; Jn 3,1-8</i></p>	<p>- za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za zdravje in v dober namen (1712) - za + Rajkota in Damjana Veler (1589)</p>
<p>Torek 21. april <i>Anzelm, škof, c. učitelj</i> <i>Apd 4,32-37; Jn 3,7-15</i></p>	<p>- za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za + Hildo Kajba – <i>obletnica</i> (1693)</p>
<p>Sreda 22. april <i>Hugo, opat</i> <i>Apd 5,17-26; Jn 3,16-21</i></p>	<p>- za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za + Ido Svet – <i>dar sestre Martine z družino ob pogrebu</i> (1721)</p>
<p>Četrtek 23. april <i>Jurij, mučenec</i> <i>Apd 5,27-33; Jn 3,31-36</i></p>	<p>- za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za + Ivana Ocvirka (<i>obl.</i>) ter za + starše Ocvirk in Forštner (1622)</p>
<p>Petek 24. april <i>Fidelis, duhovnik, mučenec</i> <i>Apd 5,34-42; Jn 6,1-15</i></p>	<p>- za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za + Jožeta Plaskana (<i>obl.</i>) ter za vse + sorodnike (1699)</p>
<p>Sobota 25. april <i>Marko, evangelist</i> <i>1 Pt 5,5-14; Mr 16,15-20</i></p>	<p>- za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za + Jakoba Klenovšek (<i>obl.</i>), za + starše Antona in Marijo Hribar (<i>obl.</i>) ter za vse + sorodnike (1621)</p>
<p>3. VELIKONOČNA NEDELJA 26. april 2020 <i>Dominik in Gregor, redovnika</i> <i>Apd 2,14,22-33; Ps 16;</i> <i>1 Pt 1,1721; Lk 24,13-35</i></p>	<p>- za vse žive in + farane vseh treh župnij ter za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije - za + Marijo (<i>obl.</i>) in Edija Krka (1626) - za + Anico, Ivico in Lilijano (<i>obl.</i>) ter za + Mehanove in Pintarjeve (1047)</p>

MISEL TEDNA

»Če se mladi ukoreninijo v sanje ostarelih, zmorejo videti prihodnost in imajo lahko videnja, ki jim odprejo obzorje in jim pokažejo nove poti.« (papež Frančišek, *Kristus živi*, 193)

Župnijsko glasilo Pavlov list izdaja župnišče Sv. Pavel v Preboldu, Trg 5, 3312 Prebold, tel.: 03/57 24 183,
TRR: SI56 0510 0801 5113 562, TRR Karitas: SI56 0510 0801 5261 196;
Internetna stran: <http://www.zupnija-prebold.si>;
elektronska pošta: zupnija.prebold@telemach.net, damjan.ratajc@rkc.si.
Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan